

Διαλυτήριο αξιών...

Αδυσώπητος κυλά ο δείκτης τού χρονογράφου. Δειλά, στο πλάι, ο δείκτης αγκαλιάζει το μολύβι πετώντας τη μάσκα και ταΐζοντας σελίδα με καταγραφές ματιών ή μάλλον ακούγοντας να ψιθυρίζει η ματιά τού νου. Του νου, που βρέφος καθώς είναι, θηλάζει Διαλυτήριο αξιών...

Αδυσώπητος κυλά ο δείκτης τού χρονογράφου. Δειλά, στο πλάι, ο δείκτης αγκαλιάζει το μολύβι πετώντας τη μάσκα και ταΐζοντας σελίδα με καταγραφές ματιών ή μάλλον ακούγοντας να ψιθυρίζει η ματιά τού νου. Του νου, που βρέφος καθώς είναι, θηλάζει τα μάτια - αυτούς τους μόνιμους χαφιέδες.

Λίγες σκέψεις θα σπείρουμε απόψε. Ίσως δε φτάσουν να γίνουν στάχια γιατί το δρεπάνι τού ρεαλισμού είναι αδίστακτο. Κεφαλαιοποιώ τα δικά σου δάκρυα, θερίζω πόνο, ξεδιψάω με αμοιβαία κεφάλαια απάθειας και τρυγώ απ'του Εγκέλαδου το φθόνο. Μετοχή απονιάς εγγυημένης απόδοσης. Επενδύω σε σαθρή κατασκευή και τη δική μου σκευή ξεγυμνώνω.

Ενσταβλισμένη η επιθυμία, κάθε που συγκεκριμένοι δείκτες πάνε τ'αφήλου, "αντριεύει και θεριεύει" και θεσμικόν επενδυτή λιγότερο ζηλεύει. Οι προτεραιότητες στο φανάρι καταστροφής διαρκούν μόνον όσο χρειάζεται για να τις προφέρεις, το εσώτατο ξωλόθρεμα δε περιμένει ποτέ. Διαβαίνει κι ας μην του πρέπει καν να γεννιέται, κι ας κρέμεται η σπάθη του Χάρου Δαμοκλέους.

Δε θέλει σκυλί να επιστρέψει στο μαντρί η επιθυμία. Βοσκά ασυγκίνητη σε γειτονικούς αγρούς αμφιβολίας κι όταν γράψει μεσημέρι το Σοφόκλειο ρολόι, ρόλο σκύλου αναλαμβάνει το γραββατωμένο φερέφωνο. Εμείς, κομπάρσοι ανθρωπιάς, πολύ πιο γέροι απ' την ώρα μας, θέλουμε τη χρηματιστηριακή αποκλειστική μας να μας φροντίσει τα πάντα, να ομολογήσει ομόλογα στο χορταριασμένο σαν την καρδιά αυτί μας, να μας ψουφουρίσει τι συμβαίνει στην παράλληλη οδό, να μας ενέσει μια δυναμωτική μεταλλουργική και φτιάχνοντας χυλό το ήθος να μας εμπιστευθεί την καλλίτερη αλευροποιητική. Πρωι-πρωι στην εκκλησιά ΕΛΔΕτω η βασιλεία σου...

Τραγικά αμέτοχοι μέτοχοι, συμμετέχοντες κορδακίζοντες, ούτε που ψυχανεμιζόμαστε πόσο δύσκολα ξυπνά ο ήλιος κι η μέρα πάει ραιβή. Αντί να σκύψουμε ταπεινά επειδή "λουζόμαστε με μελαγχολία / καθώς ξυπνάμε / στην ανελέητη κάψα τής ανάγκης" (*), υψώνουμε το βλέμμα στον Χρηματοκράτορα-Δείκτη που κρατά στα δεξιά του το Λόγο p/e . Αυτά έμειναν απ' τα μαθηματικά πλουμίδα τής πανεπιστημιακής πτωχείας. Ερμηνεύουμε την ανισότητα $p/e > k$ και σταυροκοπιόμαστε ν'αναληφθεί σε ψηλότερα ουράνια ο λόγος-Λόγος. Αλλά ο κράντωρ τελεστής τής ανισότητας, ψωμίζει μεγαλύτερες ανισότητες πριν μας εκτελέσει. Αν δε το'χει ήδη κάνει.

Ονειρα αμέτοχα